

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr./108/2011

SENTINȚA CIVILĂ NR.
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN04.2014
PREȘEDINTE:
JUDECĂTOR:
GREFIER:

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului formulat de reclamantul - recurent X împotriva Sentinței Civile nr. .../09.07.2013 pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr. .../30/2011, în contradictoriu cu pârâții - intimați Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad și Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciu! Inspecție Fiscală Persoane Fizice, având ca obiect - contestație act administrativ fiscal.

Mersul dezbatelor și concluziile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință de la termenul din 26.03.2014, potrivit căreia instanța a amânat pronunțarea cauzei la data de 02.04.2014, respectiv 09.

C U R T E A

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Arad ia data de 08.02.2013 în rejudecare, reclamantul X a cerut în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Arad, anularea ca nelegală a Raportului de inspecție fiscală nr. .../24.08.2011 și a Deciziei de impunere nr./24.08.2011 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Arad; anularea ca nelegale a Notei privind compensarea obligațiilor fiscale nr...../07.09.2011 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală, Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și a Deciziei de restituire a sumelor de la bugetul statului nr...../ad/09.07.2011 emisă de Biroul Evidența Plătitor Persoane Juridice - Compartiment Compensări - Restituiri din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Arad, Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad; anularea Deciziei nr...../24.10.2011 a Serviciului de Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Arad, prin care s-a respins contestația formulată împotriva notei de compensare și a deciziei de restituire; exonerarea de la plata sumei de lei reprezentând TVA suplimentar pentru sumele încasate din tranzacțiile imobiliare, calificate în mod nelegal de organele de control ca operațiuni cu terenuri construibile în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate și de la plata sumei de lei reprezentând majorări de întârziere; restituirea sumei de ... lei reprezentând TVA pe care l-a achitat în baza primului raport de inspecție și a deciziei de impunere anulate ulterior de către Serviciul de Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Arad și compensată apoi cu suma stabilită prin cel de-al doilea raport de inspecție fiscală, constatarea că reclamantul nu este o persoană impozabilă în sensul titlului VI din Codul Fiscal privind taxa pe valoarea adăugată așa cum în mod greșit a reținut organul de control și dispunerea radierii din categoria persoanelor plătitoare de TVA și la plata cheltuielilor de judecată.

Prin Sentința Civilă nr. .../09.07.2013 pronunțată în dosarul nr. .../30/2011*, Tribunalul Arad a admis excepția prescripției și a respins acțiunea formulată de reclamantul X contra pârâtelor DGFP Arad, AIF și AFP Arad ca prescrisă.

Pentru a hotărî astfel tribunalul în conformitate cu art.137 alin.1 din Codul de procedură civilă instanța s-a pronunțat mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac de prisos, în totul sau în parte, cercetarea în fond a pricinii.

Potrivit dispozițiilor art.11 Termenul de introducere a acțiunii din Legea nr.554/2004, Legea contenciosului administrativ, cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual, a unui contract administrativ, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la între altele de la data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă;

Astfel că în această situație legea marchează momentul de la care începe să curgă termenul de 6 luni de sesizare a instanței iar în cazul de față de la data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă moment care echivalează cu comunicarea deciziei de soluționare a contestației, nefiind contestată împrejurarea că decizia a fost comunicată reclamantului în cursul lunii iunie 2012.

Tribunalul a mai reținut că reclamantul nu a invocat vreo cauză de întrerupere sau suspendare a termenului și nici motive temeinice care să justifice repunerea în termenul de un an iar susținerea că a atacat în termen legal decizia în dosarul nr.../108/2012 în care în prezent este suspendată judecata nu are nici o relevanță, instanța fiind investită a se pronunța asupra excepției prescripției invocate în prezenta cauză.

Legiuitorul a prevăzut expres în același text de lege că termenul de 6 luni este de prescripție, ceea ce înseamnă că neexercitarea acțiunii înăuntrul acestui termen este sancționată de legiuitor cu paralizarea acțiunii în justiție, având drept consecință dezinvestirea instanței de la cercetarea fondului acțiunii de față.

Potrivit art. 18 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, instanța judecătorească și organul arbitrai sunt obligate din oficiu să cerceteze dacă dreptul la acțiune sau la executare silită este prescris.

Legiuitorul a reglementat în termeni categorici efectele prescripției extinctive, arătând că dreptul la acțiune privind un obiect patrimonial se stinge prin prescripție dacă nu a fost exercitat în termenul stabilit de lege, conform dispozițiilor art. 1 alin. 1 din Decretul nr. 167/1958.

În alin. 3, legiuitorul a prevăzut că orice clauză care se abate de la reglementarea legală a prescripției este nulă, iar în alin. 2 a prevăzut că odată cu siingexea dreptului la acțiune privind un drept principal se stinge și dreptul la acțiune privind drepturile accesorii.

Constrângerea persoanelor care se consideră vătămate printr-un act administrativ tipic sau asimilat ca în cauza de față și beneficiare ale acestuia de a promova acțiunea în justiție în termenul de 6 luni de la emiterea actului sau de la împlinirea termenului în care autoritatea trebuia să răspundă sub sancțiunea stingerii dreptului prin prescripție a fost calificată de Curtea Constituțională ce legală și conformă cu dispozițiile art. 16, art. 21 alin. 1 și 2, art. 52 și art. 53 din Constituția României, fapt ce rezultă din considerentele Deciziei nr. 635/26.06.2007 ale Curții Constituționale prin care a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 7 și art. 11 alin. 2 din Legea contenciosului administrativ.

În motivarea soluției de respingere, Curtea Constituțională a reținut că se impune respectarea termenelor legale pentru exercitarea drepturilor la acțiune sub sancțiunea prescripției, acestea reprezentând măsuri de protecție a stabilității și securității raporturilor juridice create și a efectelor actelor administrative.

Totodată a calificat aceste termene ca fiind rezonabile, în sensul accesului efectiv la justiție al persoanelor interesate.

În acest sens s-a pronunțat în mod constant și CEDO statuând cu valoare de principiu că stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunii în justiție și a unor termene pentru efectuarea diferitelor acte de procedură, termene de prescripție, de decădere și sancțiuni pentru nerespectarea acestora, nu sunt de natură a încălca art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și nu constituie o încălcare a dreptului de liber acces la justiție și la un proces echitabil.

Ca atare față de considerentele de fapt și de drept expuse Tribunalul constatând că acțiunea reclamantului a fost depusă peste termenul prevăzut de art.11 alin.1 lit.a din Legea nr.554/2004, Legea contenciosului administrativ , termen de 6 luni de la data la care autoritatea publică emitentă a actului contestat a comunicat decizia de soluționare a contestației împotriva deciziei de impunere, respectiv iunie 2012 iar acțiunea reclamantului a fost precizată la data de 4.06.2013 se va admite excepția prescripției invocată de către pârâtă și se va respinge acțiunea ca prescrisă.

În ce privesc capetele de cerere contra AFP Arad în condițiile în care temeiul legal invocat în

baza cărora acestea au fost emise depinde de analiza legalității deciziei emise în soluționarea contestației asupra căreia instanța s-a pronunțat prin soluționarea excepției în sensul admiterii excepției prescripției, atrăgând astfel dezinvestirea instanței de la cercetarea fondului acțiunii de față nici actele subsecvente nu mai pot fi analizate.

În cauză nu se poate reține litispendența raportat la dosarul nr.../108/2012 pe rolul aceleiași instanțe în care reclamantul a atacat decizia emisă în soluționarea contestației, în condițiile în care în prezent în acest dosar este suspendată judecata iar condițiile prevăzute de art.163 din Codul de procedură civilă din 1865 nu sunt îndeplinite, cele două cauze nefiind în stare de judecată.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs reclamantul recurent X solicitând admiterea recursului și în principal, casarea cu trimitere a cauzei pentru rejudecare la Tribunalul Arad în baza art. 312 alin. 1, 2 și 5 Cod Procedura Civilă, întrucât prima instanță nu s-a pronunțat asupra fondului cauzei, admițând în mod greșit excepția prescripției dreptului la acțiune. în subsidiar în baza art. 312 alin.1, 2 și 3 Cod Procedura Civilă, a solicitat modificarea hotărârea primei instanțe și admiterea acțiunea în contencios administrativ, așa cum a fost formulată, cu cheltuieli de judecată.

Recurentul a învederat în esență că soluția data asupra excepției prescripției s-a raportat exclusiv la precizarea de acțiune din data de 04.06.2012, în mod nelegal, având în vedere că, pe de-o parte, prima instanță nu s-a conformat dispoziției obligatorii: din decizia de casare de a soluționa fondul cauzei, iar pe de altă parte, situația nu îi este nicidecum imputabilă, în condițiile în care s-a aflat în imposibilitate obiectivă de a preciza acțiunea cu privire la petitul privind anularea deciziei de soluționare a contestației administrative, câtă vreme aceasta i-a fost comunicată după soluționarea acțiunii în primul ciclu procesual și după declararea recursului.

Cu toate că a intervenit această imposibilitate obiectivă, recurentul susține că a conștientizat necesitatea respectării termenului de introducere a acțiunii, conform Legii nr.554/2004, astfel că a formulat o acțiune separată având ca obiect anularea acestei decizii, acțiunea fiind înregistrată la data de 29.08.2012 pe rolul Tribunalului Arad, deci în termenul legal de 6 luni în raport cu data comunicării - fapt dovedit primei instanțe prin înscrisurii depuse la dosar, însă soluționarea acestei cauze a fost suspendată până la soluționarea irevocabilă a prezentului litigiu. în fine, conchide că instanța fondului a interpretat greșit natura precizării la acțiune în prezenta cauză, fiind incidente dispozițiile art.304 pct.9 C. proc. civ, acesta neavând decât rolul unei modificări a obiectului cererii inițiale, necesară în opinia sa, câtă vreme respectiva decizie este strâns legată de fondul cauzei.

Pe fond, cu privire la solicitarea subsidiară de soluționare a fondului cauzei, a reiterat petitele și argumentele din acțiunea inițială privind nelegalitatea actelor fiscale contestate, solicitând și anularea deciziei nr.../31.05.2012, conform precizării la acțiune.

Legal citată pârâta - intimată Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad a formulat întâmpinare, solicitând respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea ca temeinică și legală a sentinței recurate cu privire la admiterea excepției prescripției acțiunii, reiterând susținerile din fața primei instanțe sub acest aspect.

Analizând recursul astfel declarat, Curtea reține că este fondat după cum urmează:

Susținerile recurentului se dovedesc a fi întemeiate, un prim argument fiind acela că termenul de soluționare a contestației administrative era de 45 de zile de la înregistrarea acesteia, conform art.70 alin.1 C. proc. fisc, iar pârâtele organe fiscale nu au invocat niciun motiv obiectiv pentru depășirea acestui termen, nici în cuprinsul Deciziei nr.../31.05.2012, nici prin apărările formulate în prezenta cauză. Prin urmare, în condițiile în care relația cu contribuabilul este guvernată de principiul bunei-credințe, consacrat de art.12 C. proc. fisc, organul fiscal nu se poate prevala de propria culpă prin nesoluționarea contestației administrative în termenul legal, și nici nu pot invoca acest motiv drept argument pentru prematuritatea sau inadmisibilitatea acțiunii reclamantului.

În al doilea rând, trebuiau avute în vedere circumstanțele speciale ale speței de față, și indicația din decizia de casare nr.../29.01.2013, prin care instanța de recurs a statuat asupra necesității cercetării fondului cauzei, în condițiile în care în primul ciclu procesual a modificat petitul acțiunii, încălcând prevederile procedurale în materie, situație în care în mod justificat recurentul a invocat nerespectarea obligativității acestei decizii, prin încălcarea dispozițiilor

art.315 alin.1 și 3 C. proc. civ. Or, în condițiile în care instanța de fond a dat curs excepției prescripției acțiunii, apreciind că prin precizarea de acțiune a reclamantului, cadrul procesual a fost modificat raportat la momentul deciziei de casare, instanța de fond a încălcat din nou dispozițiile art.126 alin. ultim C. proc. civ, evocate prin decizia de casare, potrivit cu care, judecătorii hotărăsc numai asupra obiectului cererii deduse judecății.

În aceste condiții, dispozițiile art.218 alin. ultim C. proc. fisc, potrivit cărora decizia de soluționare a contestației administrative este cea care este supusă controlului instanței de contencios administrativ în condițiile legii, nu puteau fi aplicate în mod restrictiv, cu ignorarea aspectelor amintite mai sus, și nici nu putea fi opuse precizării de acțiune a reclamantului care, în acest mod, a încercat să remedieze viciul procesual creat prin atitudinea culpabilă a pârâtei ce nu a emis decizia de soluționare a contestației administrative nici până la pronunțarea în fond a cauzei, deși cunoștea importanța acestei decizii și implicațiile procedurale în speța de față.

Prin urmare, sunt incidente dispozițiile art.304 pct.9 C. proc. civ, invocate de recurent, conducând la admiterea recursului declarat din acest punct de vedere. Cât privește consecința admiterii acestui recurs, nu se mai impune casarea cu trimitere se rejudecare instanței de fond, cum susține recurentul, în temeiul art.312 alin,6 C. proc. civ, ci prevalează dispozițiile speciale ale art. 20 alin.3 din Legea nr.554/2004, potrivit cărora „când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul, *cauza* se va trimite, o singură dată, la această instanță”.

Așadar, urmare a admiterii recursului, se impune soluționarea în fond a cauzei cu privire la care Curtea reține următoarele:

Prin decizia de impunere nr. .../24.08.2011 emisă de DGFP Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală, emisă în baza RIF nr. .../24.08.2011 și menținută prin decizia de soluționare a contestației administrative nr..../31.05.2012, s-a stabilit în sarcina reclamantului X obligația de plată a TVA în sumă de ... lei la care s-au adăugat majorări de întârziere de ... lei, reținându-se în fapt că în cursul anilor 2007-2009 aceasta împreună cu soția sa a încheiat un număr de ... de tranzacții cu terenuri construibile, conform contractelor de vânzare- cumpărare depuse la dosarul de fond, fiind astfel incidente prev.art.127 alin.2 Cod fiscal, ce impuneau obligarea reclamantului la înregistrarea în scopuri de TVA și la taxarea operațiunilor de înstrăinare a terenurilor, conform art.141 alin.2 lit.f Cod fiscal.

Din studiul contractelor de vânzare-cumpărare depuse la dosar rezultă că documentele analizate de organele fiscale au vizat situația în care s-a procedat la înstrăinarea unor apartamente deținute de SC A SRL coroborat cu înstrăinarea terenului aferent apartamentelor respective, terenuri deținute în coproprietate în cote de 1/4 de ... și ..., ... și..., și și cu soția

Pentru vânzătorii, și organele de inspecție fiscală din județul Arad au întocmit decizii de impunere de natura celei contestate în prezenta cauză prin care s-au stabilit obligații de plată suplimentară reprezentând TVA și majorări de întârziere, iar prin decizia civilă nr..../22.10.2013 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosar nr..../108/2011 s-a soluționat irevocabil acțiunea reclamantei împotriva deciziei de impunere nr./24.08.2011, ce viza aceleași obligații fiscale de plată, izvorând din același tranzacții analizate ca și ale reclamantului din prezenta cauză, susnumita fiind chiar soția reclamantului

Față de cele reținute prin decizia civilă nr..../22.10.2013 a Curții de Ape Timișoara, de vreme ce prin această decizie s-a tranșat irevocabil problema terenului construibil, ce a făcut obiectul tranzacțiilor în care a fost parte și reclamantul în calitate de vânzător al cotei de % teren împreună cu soția sa, statuându-se asupra nelegalității actelor de impunere emise de organul fiscal pentru coproprietara - Curtea apreciază că, aceeași soluție de fond se impune și în prezenta speță cu putere de lucru judecat în condițiile în care este vorba despre aceeași stare de fapt fiscală, și aceleași constatări ale organelor fiscale în ambele cauze, constatări care au generat obligații de plată a TVA-u!ui în sarcina ambilor coproprietari, constatări înlăturate de instanța de recurs prin decizia civilă menționată, cu atât mai mult cu cât argumentele utilizate de cei doi soți prin contestațiile administrative și acțiunile promovate au fost identice.

În raport cu toate aceste elemente, se constată că la reexaminarea situației de fapt și de drept în prezenta Cauză se opune cu prisosință puterea de lucru judecat a hotărârii menționate ca efect recunoscut al unei hotărâri judecătorești.

În esență, puterea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești, ca prezumție legală, semnifică faptul că hotărârea este prezumată a exprima adevărul și nu trebuie să fie contrazisă de o altă hotărâre, aspect concretizat în principiul de drept “*res iudicata pro veritate habetur*”, iar în legislația națională prin dispozițiile art.1200 pct.4 din C. civil în vechea reglementare, potrivit căroră “sunt prezumții legale acelea care sunt determinate special prin lege, precum puterea ce legea acordă autorității lucrului judecat”.

Sub acest aspect, fostul Tribunal Suprem a statuat încă din 1975 că “principiul puterii lucrului judecat împiedică nu numai judecarea din nou a unui proces terminat, având același obiect, aceeași cauză și purtat între același parti, ci și *contrazicerea între două hotărâri judecătorești, adică infirmarea constatărilor făcute în t-o hotărâre judecătorească definitivă printr-o altă hotărâre judecătorească posterioară, data într- un alt proces...*” (Secția civilă, Decizia nr.../1975). Totodată, doctrina ulterioară în materie (ex. I. Stoienescu și S. Zilberstein - Teoria generală, p.532) a statuat în mod constant că efectul puterii de lucru judecat trebuie recunoscut și considerentelor hotărârii “în măsura în care explică dispozitivul și se reflectă în el”, iar ceea ce este socotit un considerent apare a fi o soluție dată unei probleme de fapt sau de drept, ceea ce interesează fiind “natura lui juridică potrivit cu conținutul său”.

În concret, în doctrină s-a arătat și că efectele puterii de lucru judecat, prezintă un aspect pozitiv pentru partea care a câștigat procesul, și unul negativ pentru partea care l-a pierdut, efectul negativ fiind valabil și în speța de față, constând în aceea că partea ce a pierdut nu mai poate pune în discuție dreptul sau într-un alt litigiu - un efect recunoscut al puterii de lucru judecat fiind și obligativitatea acestuia, impunând ca părțile să se supună hotărârii judecătorești, inclusiv în situația în care al doilea proces nu este purtat între același parti și nu se discută același obiect sau aceeași cauză ca în primul proces.

Concluzionând, cum considerentele amintite sunt valabile și în speța de față cu același efecte, urmare a admiterii recursului reclamantului și în vederea soluționării în fond a cauzei este suficient a se evoca puterea de lucru judecat a deciziei civile nr.../22.10.2013, ce se transpune în admiterea în parte a acțiunii reclamantului, în sensul că se va dispune anularea actelor fiscale emise în sarcina sa, conform petitelor acțiunii, respectiv a deciziei de impunere dar și a deciziei de soluționare a contestației administrative subsecvente, precum și a RIF- ului ca operațiune premergătoare care a stat la baza emiterii actelor administrative, conform art.18 alin.1 și 2 din Legea nr.554/2004. Totodată, se va dispune anularea Notei de compensare a obligațiilor fiscale și a deciziei de soluționare a contestației reclamantului, identificate în cuprinsul acțiunii, precum și a deciziei de restituire emise în aceeași zi, pentru simplul fapt că actele fiscale menționate vizează compensarea și restituirea unor sume decurgând din obligațiile fiscale a căror nelegalitate a fost constatată, și va fi respinsă în rest acțiunea cu privire la ultimele 2 petite din acțiunea introductivă.

Astfel, în ceea ce privește petitul din acțiune privind restituirea către reclamant a sumei de ... lei, reprezentând TVA achitat de către acesta în temeiul RIF și deciziei de impunere anulate inițial, suma compensată mai apoi cu cea stabilită prin cel de-al doilea RIF - instanța îl va respinge ca prematur formulat, având în vedere că urmare a anularii irevocabile actelor fiscale care formează obiectul cauzei, acesta are posibilitatea de a utiliza dispozițiile art.117 C. proc. fisc privind formularea cererii de restituire corespunzătoare a tuturor sumelor care i se cuvin, inclusiv în temeiul art.117 lit.d C. proc. fisc, referitoare la restituirea sumelor “plătite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale”, și în considerarea faptului că procedura de restituire a sumelor de la buget, este una cu precădere administrativă, care se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor - în conformitate, cu-dispoz. art.117 alin.9 C. proc. fisc. Nici petitul ultim privind constatarea *de plano* că reclamantul nu este persoană impozabilă privind plata TVA în sensul titlului IV C. fiscal, și „radierea” acestuia din categoria menționată, nu mai subzistă, având în vedere, pe de-o parte, motivele deja menționate care au condus la admiterea acțiunii reclamantului, iar pe de altă parte, argumentele în sens contrar ale aceleiași decizii nr.../22.10.2013, puterea de lucru

judecată a acesteia fiind operantă și din acest punct de vedere.

Pentru toate aceste considerente, urmare a admiterii recursului, va fi modificată sentința recurată în sensul admiterii în parte a acțiunii, conform celor de mai sus, iar pârâtele intimatelor căzute în pretenții vor fi obligate la plata cheltuielilor de judecată dovedite și solicitate de recurent, constând în taxă de timbru și onorarii avocațiale suportate în ambele cicluri procesuale.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul formulat de reclamantul X împotriva sentinței civile nr. .../09.07.2013, pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr. .../108/2011*.

Modifică sentința civilă recurată în sensul că:

- admite în parte acțiunea reclamantului X în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice II, din cadrul DGFP Arad.

- dispune anularea Deciziei de impunere nr./24.08.2011 și a Raportului de inspecție fiscală nr. .../24.08.2011, emise de Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Arad,

- dispune anularea Notei privind compensarea obligațiilor fiscale nr. .../07.09.2011 și a Deciziei de restituire a sumelor de la bugetul statului nr. .../Ad/07.09.2011, emise de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad;

- dispune anularea Deciziei nr. .../24.10.2011 emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, privind soluționarea contestației formulate împotriva Notei de compensare nr./07.09.2011 și a Deciziei de restituire nr. .../Ad/07.09.2011;

- dispune anularea Deciziei nr..../31.05.2012 privind soluționarea contestației administrative a reclamantului împotriva Deciziei de impunere nr. .../24.08.2011 și a Raportului de inspecție fiscală nr. .../24.08.2011,

- dispune exonerarea reclamantului de la piața sumei de ... lei, reprezentând TVA suplimentar pentru sumele încasate din tranzacțiile imobiliare și a sumei de ... lei, reprezentând majorări de întârziere

- respinge în rest acțiunea reclamantului

Dispune obligarea pârâtelor la plata către reclamant a sumei de ... lei, cu titlul de cheltuieli de judecată în primă instanță, precum și la ... cheltuieli de judecată în recurs.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi,04.2014.

